

Dosarul nr.2ra-1393/20

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. : V. Schibin)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Danu Nicolae, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie și Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Danu Nicolae către Direcția Generală Administrare Fiscală Nord al Serviciul Fiscal de Stat, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții privind restituirea sumei bănești achitate eronat în contul bugetului de stat

împotriva deciziei Curtii de Apel Bălți din 23 iulie 2020 prin care s-a admis apelul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală Nord al Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 12 martie 2020 și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 13 septembrie 2019, Danu Nicolae s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Administrare Fiscală Nord al Serviciul Fiscal de Stat privind restituirea sumei bănești achitate eronat în contul bugetului de stat.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 16 ianuarie 2019 în privința sa a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 97 Cod contravențional.

Dosarul contravențional de învinuire a lui Danu Nicolae în temeiul art. 395 alin.(1) lit. d), art. 431 alin.(4), art. 439⁷ Cod contravențional, a fost expediat Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana pentru examinare.

La 22 iulie 2019 prin poșta, Danu Nicolai a recepționat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 martie 2019, potrivit căreia Danu Nicolae a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 97 Cod contravențional și i s-a aplicat sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 60 u.c., ceea ce constituie 3000 lei.

Totodată, i s-a explicat, că în temeiul art. 34 alin.(3) Cod contravențional este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o achită în cel mult trei zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Astfel, la 23 iulie 2019, Danu Nicolae a achitat pe contul beneficiarului Ministerul Finanțelor codul IBAN MD43TRGAAA143460010000, cod fiscal 1006601000037, prestator beneficiar Ministerul Finanțelor – Trezoreria de Stat, rechizitele fiind luate din procesul-verbal contravențional seria, nr. PF0124, suma de 1500 lei din amenda stabilită.

Ulterior reclamantul a aflat, că contul beneficiarului luate din procesul-verbal contravențional seria PF nr. 0124 pe care a fost efectuat transferul sumei de 1500 lei cu titlu de amendă contravențională este greșit.

La 25 iulie 2019 repetat a achitat suma de 1500 lei cu titlu de amendă contravențională potrivit ordinului de încasare a numerarului nr. QSG2012:132520 din 25 iulie 2019 pe contul corect IBAN MD24TRGAAA14342001100000.

La 5 august 2019, s-a adresat cu cerere la Direcția Generală de Administrare Fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat, solicitând întoarcerea executării sumei de 1500 lei, iar la 20 august 2019 a recepționat răspunsul, prin care făcându-se referire la prevederile actelor normative în vigoare, s-a menționat, că lipsește originalul ordinul de plată ce confirmă dreptul la restituire.

Reclamantul consideră că, a executat sancțiunea contravențională prin achitarea amenzii pe un cont greșit, ulterior fiind achitată pe cont corect, și astfel are temei de a solicita restituirea sumei bănești achitate eronat.

Solicită reclamantului restituirea de către Direcția Generală de Administrare Fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat prin intermediul Trezoreriei de Stat în contul lui Danu Nicolae suma de 1500 lei, conform ordinului de încasare a numerarului nr.GSG2308:119000 din 23.07.2019, achitată în beneficiul statului cu titlu de amendă contravențională.

Prin încheierea protocolară a Judecătorei Bălți, sediul Central din 26 noiembrie 2019, la cererea pârâtului, în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul central din 12 martie 2020 s-a admis admite cererea de chemare în judecată înaintată de către Danu Nicolae.

S-a dispus restituirea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Trezoreriei de Stat către Danu Nicolae a sumei de 1500 (una mie cinci sute lei), achitați eronat conform ordinului de încasare a numerarului nr. GSG2308:119000 din 23.07.2019 în contul statului cu titlu de amendă contravențională aplicată de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței

La 06 mai 2020, Serviciul Fiscal de Stat Direcția Generală Administrare Fiscală Nord nefiind de acord cu soluția instanței de fond, a declarat apel solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Central din 12 martie 2020, și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2020, a fost admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat Direcția Generală Administrare Fiscală Nord.

S-a casat hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 12 martie 2020, și s-a emis o hotărâre nouă prin care, cererea de chemare în judecată înaintată de Danu Nicolae către Direcția Generală Administrare Fiscală Nord al Serviciul Fiscal de Stat, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții privind restituirea sumei bănești achitate eronat în contul bugetului de stat, cu emiterea unei noi soluții, după cum urmează: cererea de chemare în judecată înaintată de Danu Nicolae către Direcția Generală Administrare Fiscală Nord al Serviciul Fiscal de Stat, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții privind restituirea sumei bănești achitate eronat în contul bugetului de stat, s-a respins ca fiind depusă față de pârâțul necorespunzător.

Pentru a decide astfel instanța a reținut că, Danu Nicolae a virat amenda contravențională, aplicată prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 22 martie 2019, la contul IBAN MD43TRGAAA14346001000000, în contul respectiv se achită amenzile aplicate de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherii Pieței.

Astfel, reclamantul Danu Nicolae urma să înainteze pretențiile sale față de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții în calitate de pârât corespunzător, și nu față de Direcția Generală Administrare Fiscală Nord al Serviciul Fiscal de Stat.

La 7 august 2020, Danu Nicolae, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivare a invocat că, în ambele cazuri de achitare a sumei de 1500,00 lei la 23 iulie 2019 și la 25 iulie 2019 plata s-a încasat în contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Trezoreriei de Stat.

Potrivit răspunsului Serviciului Fiscal de Stat din 16 decembrie 2019, conform datelor din Sistemul Informațional al Serviciului Fiscal de Stat, Danu Nicolae a achitat: la codul clasificăției economice 143460 — amenda aplicată de Agenția pentru Protecția consumatorilor și supravegherea pieței suma de 1500,00 lei prin ordinul de plată nr. 89951805 din 24.07.2019.

Recurentul a menționat că, a transferat în contul bugetului de stat la 23 iulie 2019 suma de 1500,00 lei fără un temei justificativ legal, fiind admisă eroare la înscrierea codului de transfer destinat a sumei bănești.

Astfel, bugetul de stat public național, prin Trezoreria de Stat s-a îmbogățit nejustificat din contul reclamantului Danu Nicolae de pe seama faptului admiterii erorii la efectuarea la 23 iulie 2019 a indicării altui cont de plată decât cel stabilit de normele în vigoare la efectuarea plății sumei de 1500,00 lei cu titlu de amendă.

Recurentul consideră că, soluția instanței de apel este neîntemeiat și emisă cu aplicarea eronată a legii materiale.

La 19 august 2020, Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

La adoptarea soluției instanța de apel a încălcat normele de drept material,

interpretând eronat legea, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Instanța de judecată a examinat cauza superficial, incorect a constatat și elucidat circumstanțele cauzei.

La caz, responsabil de restituirea sumei de 1500 lei, achitați de către reclamantul Danu Nicolae eronat/în plus, conform ordinului de încasare a numerarului nr. GSG2308:119000 din 23.07.2019, în contul statului cu titlu de amendă contravențională, este intimatul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord și nicidecum Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, așa cum a reținut instanța de apel.

Reclamantul Danu Nicolae a depus cererea de chemare în judecată în speță împotriva pârâtului corespunzător și anume, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord, iar poziția instanței de apel este eronată și nefondată.

Ca temei de drept, recurentul a indicat depozitia art. 432 alin. (2) lit. c) și (4) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 iulie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererile de recurs au fost declarate la 7 august 2020 și 19 august 2020, respectiv, este în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 7 septembrie 2020, instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 9,10 septembrie 2020, potrivit avizelor de recepție (f. d. 180-181).

Prin referința depusă la 24 septembrie 2020, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord, a indicat că, decizia instanței de apel este corectă și legală, iar argumentele invocate în cererile de recurs nu constituie temei de casare a deciziei instanței de apel. Serviciul Fiscal de stat exercită atribuțiile privind stingerea obligațiilor fiscale prin compensarea din contul sumelor plătite în plus sau a sumelor care urmează a fi restituite conform prevederilor art. 175-176 Cod fiscale.

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Danu Nicolae, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie și Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Danu Nicolae, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie și Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru